

כל הצרות שהציקו לישראל בגלות, משום שלפניי שגלו ישראל גלה לו הקדוש ברוך הוא שיהיו עתידים ישראל להיות תחת שעבודם (לצאת מתחת שעבודם), והראה לו ולשבעים הממנים שתחת ידו את שכם, אם היו מכבדים ים את ישראל בגלות. זהו שכתוב ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף. והוא והממנים שלו לא עושים להם כבוד, אלא עושים בהם ובשכינה קלון, שאומרים להם כל היום איה אלהיך, ומשום זה יוצא קול אליו כל יום מן השמים ואומר יר"א בש"ת, תהיה לך בושה מן השכינה. יר"א שמים, תהיה לך בושה מהקדוש ברוך הוא שהוא שמים. זהו שכתוב ואתה תשמע השמים, וזה (בראשית).

תקון שמיני

בראשית, ש' שמים, (יר"א שמים), יר"א בי"ת שלו, שהוא רא"ש בי"ת, פחד ממנו בביתו, זהו בראשית. והוא והממנים שלו לא פחדו ממנו והחריבו ביתו, בית ראשון ובית שני, ומשום זה וחרפה הלכנה, שהיא נחש אשת זנונים, ובושה החמה, שהיא גיהנם, שנחש אשת זנונים החריבה את בית השכינה, וחרפה, שהיא גיהנם, סם המות, שרפה את ההיכל.

ובזמן שהקדוש ברוך הוא יבנה אותם כמו מקדם, זהו שכתוב בונה ירושלים יהוה, באותו זמן וחרפה הלכנה ובושה החמה, אימת? בזמן שפי מלך יהוה צבאו"ת, שהבנין הראשון נעשה על ידי אדם, ומשום כך שלטו עליהם, משום שאם יהוה לא יבנה בית שוא

ומשבעין אומין ומממנן דילהון, כל עאקו דעאקו לישראל בגלותא, בגין דקדם דגלו ישראל, גלי ליה קודשא בריך הוא, דהו עתידין ישראל למהוי תחות שעבודייהו, (ס"א למפק מתחות שעבודייהו), ואחזי ליה ולשבעין ממנן דתחות ידיה, אגרא דלהון אי הו אוקרין לישראל בגלותא, הדא הוא דכתיב (בראשית לט) ויברך יי את בית המצרי בגלל יוסף, ואיהו וממנן דיליה לא עבדין להון יקרא, אלא עבדין בהון ובשכינתא קלנא, דאמרין לון כל יומא איה אלהיך, ובגין דא קלא נפיק לגביה כל יומא מן שמיא, ואמר יר"א בש"ת, יהא לך פסופא מן שכינתא, יר"א שמים יהא לך פסופא מקודשא בריך הוא דאיהו שמים, הדא הוא דכתיב (מלכים א ח לב) ואתה תשמע השמים, ודא (בראשית).

תקונא תמינאה

בראשית, ש' שמי"ם, (יר"א שמי"ם), יר"א בי"ת דיליה, דאיהו רא"ש בי"ת, דחיל ליה בביתיה, דא הוא בראשית, ואיהו וממנן דיליה לא דחילו מניה, וחריובו ביתיה בית ראשון ובית שני, ובגין דא (ישעיהו כד כג) וחרפה הלכנה דאיהי נחש אשת זנונים, ובושה החמה דאיהי גיהנם, דנחש אשת זנונים חריבת ביתא דשכינתא, וחרפה דאיהי גיהנם סם המות אוקידת היכלא.

ובזמנא דקודשא בריך הוא בני לון פמלקדמין, הדא הוא דכתיב (תהלים קמז ב) בונה ירושלים יי, בההוא זמנא וחרפה הלכנה ובושה החמה (ישעיהו כד כג), אימתי, בזמנא דכי מלך יי צבאו"ת, דבנינא קדמאה אתעביד על ידא דבר נש, ובגין דא שליטו עליהו, בגין (תהלים קכו א) דאם יי לא יבנה בית